

CURIERUL ORTODOX

PUBLICAȚIE
A BISERICII ORTODOXE
DIN REPUBLICA MOLDOVA

Apare din iunie 1995 cu binecuvântarea ÎPS Vladimir,
Mitropolit al Chișinăului și al Întregii Moldove
Nr. 4 (189), 6 aprilie 2007

HRISTOS A ÎNVIAT!

De aproape doua milenii, pe pământul binecuvântat al țării noastre - ca și în toata lumea creștină - de Sfintele Paști răsună cuvintele: HRISTOS A INVIAT! Prin care recunoaștem, cu toata puterea convingerii noastre, cea mai mare minune a lumii, slăvita Înviere din morți a Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Timp de 40 de zile, - până la înălțare - ne salutăm cu aceste cuvinte simbolice, la care răspundem - cu tăria stejarilor noștri seculari - ADEVARAT A INVIAT! Mărturisim astfel, că evenimentul petrecut, potrivit tradiției creștine, duminica 7 aprilie, în anul 30 al erei noastre - învierea Domnului - este adevărat și-l vom comemora până la sfârșitul veacurilor.

Pentru noi, creștinii, așa cum razele calde ale soarelui de primăvara trezesc la viață, tot așa, Învierea Domnului din mormântul pecetluit și păzit cu straja, umple de lumină, de sens și de bucurie viața noastră. Ne stăruie în memorie chipul preotului care în noaptea Sfintei Învieri, din fața Sfântului Altar ne cheamă - cu vocea-i caldă - "Veniți de luați lumină". Și ne-am aprins nu numai făclia pe care, după slujbă, am dus-o la casele noastre, ci mai ales ne-am umplut suflete de lumina cea tainică, dar reală și vie, a Mântuitorului Iisus Hristos. Căci - așa cum ne încredințează Sfântul Apostol Ioan - "El este lumina cea adevărată care luminează pe tot omul ce vine în lume" (In. 1,9). De aceasta lumina vorbesc sfintele cântări din ziua învierii: "Ziua Învierii și să ne luminăm popoare, c din moarte la viață și de pe pământ la cer, Hristos-Dumnezeu ne-a trecut" sau "Să ne curățim simțirile și să vedem pe Hristos strălucind cu neapropiată lumină a Învierii" ori "Ziua Învierii și să ne luminăm cu prăznuirea și unul pe altul să ne îmbrățișăm. Să zicem fraților și celor ce ne urăsc pe noi. Să iertam toate pentru Înviere. Și așa să cântăm: Hristos a Înviat din morți / Cu moarte pre moarte călcând / și celor din morminte / Viață dăruindu-le!".

Cea mai mare sărbătoare creștină - praznicul Învierii Domnului - este sărbătoarea luminii, a vieții, bucuriei și a păcii. Este sărbătoarea luminii, pentru că lumina a răsărit nouă Hristos-Domnul din întunericul

mormântului; este sărbătoarea vieții pentru că - în Hristos - viața s-a arătat mai puternică decât moartea și de atunci, Învierea a devenit izvorul vieții veșnice și fundamentul învierii noastre; este sărbătoarea bucuriei, pentru că toți - mari și mici - ne bucurăm din suflet că a Înviat Domnul Iisus; în sfârșit, este sărbătoarea păcii pentru că Învierea Domnului este adevărul că prin cruce s-a făcut pace între noi și Dumnezeu, că Iisus este cu noi, cu Biserica sa până la sfârșitul veacurilor și că El ne cheamă la pace cu Dumnezeu, cu noi și cu semenii.

Învierea lui Hristos nu este numai întoarcerea la viața obișnuită, cum a fost cazul lui Lazăr, ci este

înălțarea trupului în zona vieții veșnice, pătrunderea lui în viața divină, care nu cunoaște moarte, căci - după învățătura creștină - există mai multe trepte ale vieții: una este viața tuturor viețuitoarelor de pe pământ - de la o clipă pe zeci de ani; alta este viața sufletului omenesc, care, fiind viață spirituală este nemuritoare; în sfârșit - și cea ce-i mai important - este Dumnezeu, viața cea veșnică și absolută, izvorul a tot ceea ce există, a tot ce viază și al nemuririi sufletului însuși, al nemuririi noastre.

Căci - după cuvântul Sfântului Pavel - "În el viem și suntem" (F.A. 17,28). Exact această viață veșnică - cu adevărat fără de moarte și fără de sfârșit - ni s-a descoperit, ni s-a dăruit și ni se dăruiește mereu în Iisus Hristos, în Învierea Lui divino-umană unindu-se deplinătatea dumnezeirii cu cea a firii umane. El este Dumnezeu desăvârșit și om desăvârșit. Firea lui omenească este îndumnezeită, este ridicată pe planul vieții veșnice.

Aceasta dumnezeire și a trupului Domnului s-a descoperit deplin în Învierea Sa. Spre deosebire de învierea lui Lazăr - unde a fost nevoie ca piatra cea grea de pe mormânt să fie dată la o parte - Iisus iese biruitor din mormânt, piatra fiind pe mormânt, intră în camera unde erau adunați ucenicii și iese de acolo, ușile fiind încuiate, se arată Emausului lui Luca și Cleopa, apoi dispăre, pentru că - după 40 de zile - să se înalțe la cer întru mărire dumnezeiască, de unde va venii la sfârșitul veacurilor să judece vii și morții.

Trupul lui îndumnezeit, pătruns de lumina Dumnezeirii, are viață veșnică. De aceea Iisus Hristos, Dumnezeu-omul, este viața veșnică și, în el, această viață veșnică ni se împărtășește tuturor. Căci El a zis: "Eu sunt învierea și viața. Cel ce crede întru mine, de va și muri, viu va fi" (In 11,25), adică va avea parte cu întreaga lui ființă de viață veșnică.

Viața este un mare dar de la Dumnezeu, ea sprijinindu-se pe viața veșnică.

(continuare în pag. 5)

PASTORALĂ LA ÎNVIEREA DOMNULUI

PREA SFINȚIȚILOR EPISCOPI,
PREA CUCERNICILOR
PROTOPOPI,
PREOȚI și DIACONI, CINULUI
MONAHAL
ȘI TUTUROR
BINECREDINCIOȘILOR
CREȘTINI DIN DE DUMNEZEU
PĂZITA
BISERICA ORTODOXĂ DIN
MOLDOVA

Iubiți credincioși,

HRISTOS A INVIAT!

"Iată, a venit la noi praznicul cel dorit și mântuitor, Ziua Învierii Domnului nostru Iisus Hristos, temeiul păcii, pricina împăcării, nimicirea morții, înfrângerea diavolului". Cu aceste cuvinte întâmpina Sfântul Ioan Gura de Aur "Sărbătoarea sărbătorilor", care revărsă bucurie și

luminează cu nădejde vie sufletele noastre.

Ca fii ai Învierii și ai împăcării și ca slujitori ai Bisericii noastre, trebuie să păstrăm cu vrednicie lumina credinței în Hristos cel Înviat. și cum am putea să dovedim mai convingător puterea credinței noastre în înviere și în viața veșnică decât prin trăirea "virtuților evanghelice: blândețea, curăția, milostenia și, în deosebi, iubirea de semenii și porunca cea nouă dată de Mântuitorul Hristos: iubirea vrăjmașilor (Matei 5, 44). Căci fără Învierea Sa nu am mai fi primit harul Duhului Sfânt, care face cu puțință ca viața și chipul nostru cel lăuntric să se modeleze după cuvântul și poruncile Mântuitorului Iisus Hristos, Cel a treia zi înviat din morți. Numai din aceasta vistierie a inimii odrăsește valoarea nemuritoare a iubirii tuturor semenilor. Cu această privire duhovnicească putem vedea în fiecare ființă umană chipul lui Hristos cel răstignit, dar și lumina învățăturii Lui atotbiruitoare. Cu această credință și cu acest fel de a viețui și gândi vom putea trăi bucuria sărbătorii Învierii

Domnului, vom putea nădăjdui în biruirea necazurilor care se abat asupra noastră. Astfel vom trai și vom împlini cuvântul Domnului Hristos: "Mila voiesc, iar nu jertfa" (Matei 9, 13), având mila de orfani, de bătrâni, de cei căzuți în suferințele cele sufletești ale păcatului. Acestor suferințe cade victimă, din nefericire, tocmai ceea ce un popor are mai scump - tineretul.

Prăpastia desfrâului îi înstrăinează pe unii tineri de casa părintească, împingându-i spre pierzania trupească și, mai ales, sufletească. Misiunea de salvare a lor o avem cu toții, iubiți frați și surori întru Domnul.

Dreptmăritori creștini,

Învierea Domnului nostru Iisus Hristos constituie evenimentul unic și real, actul central al credinței și existenței creștine, singurul care dă sens la tot ceea ce-l precede și la tot ceea ce-l urmează: "Căci dacă Hristos n-a înviat, zadarnică este atunci propovăduirea noastră, zadarnică și credința noastră".

(continuare în pag. 2)

AGENDA DE LUCRU A ÎPS VLADIMIR, MITROPOLIT AL CHIȘINĂULUI ȘI ÎNTREGII MOLDOVE

2 aprilie
Mitropolitul Vladimir a primit în audiență slujitori din cuprinsul Eparhiei de Centru.

1 aprilie
IPS Vladimir a oficiat slujba praznică la Catedrala Mitropolitană "Nașterea Domnului" din Chișinău.

31 martie
IPS Vladimir a săvârșit slujba Privegherii la Catedrala Mitropolitană. În cadrul slujbei au fost sfîștite stălpărilor.

27 martie
IPS Mitropolit Vladimir,

împreună cu PS Anatolie, Episcop de Cahul și Comrat, și PS Petru,

Episcop de Ungheni și Nisporeni, au participat la ședința Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse.

25 martie
Seara Mitropolitul Vladimir a săvârșit Acatistul Patimilor Mântuitorului

23 martie
În Palatul mitropolitan a avut loc ședința Sinodului Bisericii Ortodoxe din Moldova prezidată de către ÎPS Mitropolit Vladimir.

În aceeași zi, Mitropolitul Vladimir a primit protopopi și slujitori din raioanele Orhei, Șoldănești, Telenești, Rezina și

Drochia, care s-au prezentat la darea de seamă trimestrială.

ÎPS Vladimir a discutat cu PS Episcop Marchel, precum și cu Arhim. Filaret, starețul mănăstirii Cărpiana, abordând aspecte organizatorice în instituțiile încredințate.

21 martie
ÎPS Vladimir a efectuat o vizită de lucru la mănăstirea Cărpiana.

Mitropolitul Vladimir a primit pe prot. Anatolie Ștefanov, protopop de Ialoveni, împreună cu prot. Filaret Ciobanu, duhovnicul circumscripției, și alți slujitori din raion, cu care a discutat diverse aspecte moral-

disciplinare.

18 martie
ÎPS Vladimir a oficiat slujba praznică la Catedrala Mitropolitană "Nașterea Domnului".

16 martie
Mitropolitul Vladimir a avut audiențe la Palatul metropolitan.

15 martie
Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir s-a deplasat în mun. Bălți. Vizita a fost prilejuită de ceremonia de prezentare și instituire a noului episcop de Bălți și Fălești în persoana Prea Sfințitului Marchel (Mihăescu).

PASTORALĂ LA ÎNVIEREA DOMNULUI

(Începutul în pag. 1)

Învierea lui Hristos avea să transforme conștiințe și să facă din Sfinții Apostoli înfricoșați - cum am auzit din Evangheliile Sfințelor Patimi - misionari devotați până la jertfa supremă în predicarea Adevărului, să facă din acești misionari, martiri.

Cum a fost posibilă o astfel de transformare radicală? Pe ce temeieri? Sfințul Apostol Pavel ne răspunde la aceste întrebări: "Hristos a murit pentru păcatele noastre, a fost îngropat și a Înviat a treia zi, după Scripturi; S-a arătat lui Chefa, apoi celor doisprezece; în urma S-a arătat deodată la peste 500 de frați, dintre care cei mai mulți trăiesc până astăzi, iar unii au și adormit; după aceea S-a arătat lui Iacob, apoi tuturor Apostolilor, iar la urmă tuturor, ca unui născut înainte de vreme, mi S-a arătat și mie" (1 Cor. 15, 3-8).

Cântând troparul Învierii, ne exprimăm bucuria că și noi suntem părtași la Învierea Mântuitorului. Această bucurie este întregită de nădejdea că și noi vom învia: "Dar acum Hristos a Înviat din morți, fiind începătura învierii celor adormiți. Că de vreme ce printr-un om a venit moartea, tot printr-un om și învierea morților. Căci precum în Adam toți mor, așa și în Hristos toți vor învia" (1 Cor. 15, 20-22). Noi, creștinii, trăim noua viață în Hristos și credem că vom învia ca și Hristos. Acestea sunt temeierile pentru care în Ziua Învierii se cuvine "să ne luminăm cu prăznuirea" și bucuria Învierii să ne transforme pe toți în frați.

Credința că Hristos a Înviat și că noi vom învia ne face să ne schimbăm atitudinea față de lume, transformă indiferența sau ura, cu care îi privim pe semenii, în dragoste frățească, pentru că Hristos a Înviat pentru fiecare dintre noi. Și această credință este puterea care va schimba lumea, dacă vom avea curajul să o răspândim. În această lume a dezbinării și a războiului, creștinii pot aduce pacea prin privirea curată, prin fapta cea bună, prin îngăduința către toți, căci pentru toți a Înviat Hristos.

Credința în înviere lucrează în noi schimbarea, și această schimbare ne face vrednici să cântăm cu bucurie troparul Învierii. Tradiția creștină așează sărbătoarea Sfințelor Paști în miezul existenței noastre, deoarece praznicul Învierii ne cuprinde întreaga ființă și ne transformă toată viața.

Iubiți credincioși,

În cele câteva luni care au trecut de la praznicul Nașterii Domnului am continuat să supraveghem liniștea și statornicia în parohiile noastre mai vechi și să constatăm râvna slujitorilor în întemeierea parohiilor noi. Dorim să-i îndemnăm pe preoți, ca să nu înceteze de a încuraja dorința credincioșilor de a contribui la prosperarea Bisericii; să se preocupe și în continuare de copiii și tinerii de azi, care vor fi mâine credincioși de nădejde ai parohiei. Să nu uităm de responsabilitatea pe care o avem cu toții, slujitori ai altarului și credincioși, pentru viitorul parohiilor și al Mitropoliei noastre.

Remarcăm cu o bucurie nespūsă că de cinci ani în Moldova se aduce Lumina Harică, deja tradițională în orașele și satele noastre. Cu aportul considerabil al conducerii republicii avem posibilitatea să binecuvântăm cu stropi de lumină sfințitoare aceste meleaguri ortodoxe. Flacăra de la Ierusalim, prezentă în țara noastră, ne apropie duhovnicește de Țara Sfântă și ne face părtași ai Învierii Mântuitorului.

HRISTOS A INVIAT!

Cu arhieriești binecuvântări,
VLADIMIR
Mitropolitul Chișinăului și al întregii Moldove
Chișinău,
Învierea Domnului,
2007

ȘEDINȚA SFÂNTULUI SINOD AL BISERICII ORTODOXE RUSE

Pe data de 27 martie a.c., la Moscova, sub președinția Sanctității sale Aleksei al II-lea a avut loc ședința ordinară a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse.

Între problemele discutate se numără și una ce are legătură cu Biserica din Moldova, și anume cea legată de situația din eparhia de Ungheni și Nisporeni.

După ce au fost audiați ÎPS

Vladimir, PS. Anatolie și PS Petru, Sinodul a adoptat următoarea hotărâre:

Registrul nr. 32

În urma audierii ÎPS Vladimir, mitropolit al Chișinăului și întregii Moldove, PS Anatolie, episcop de Cahul și Comrat și a PS Petru, episcop de Ungheni și Nisporeni s-a hotărât:

1. Pentru a cerceta situația în eparhia de Ungheni și Nisporeni, să se trimită o comisie de lucru în următoarea componență:

- 1) ÎPS Alexei, Arhiepiscop de Orehovo-Zuevsk (președintele comisiei);
- 2) PS Longhin, Episcop de Saratov și Volsk;
- 3) PS Mark, Episcop de Egorievsk.

2. Rezultatele comisiei de lucru să fie prezentate la următoarea ședință a Sfântului Sinod.

3. Temporar este suspendată activitatea Prea Sfințitului Petru în calitate de Episcop de Ungheni și Nisporeni, iar conducerea acestei eparhii va fi preluată de ÎPS Mitropolit Vladimir.

4. Pana la finele lucrărilor comisiei de lucru și luarea unei decizii definitive de către Sinod Bisericii Ortodoxe Ruse, PS Petru se va afla la mănăstirea Hâncu.

<http://www.mospat.ru>

PRIMĂRIA SE PREGĂTEȘTE DE SĂRBĂTORI

În zilele următoare, la Chișinău vor fi puse în funcțiune 5 havuzuri - în Grădina Publică "Ștefan cel Mare", în scuarul Teatrului de Operă și Balet, în piața din fața Gării Feroviare și cel de lângă cinematograful "Columa". Potrivit tradiției, sezonul de funcționare a havuzurilor la Chișinău începe în ajunul sărbătorii de Paști și se încheie după Hramul Orașului, la mijlocul lunii octombrie. În această săptămână, vor fi deschise și târguri de Paști, care vor oferi produse specifice sărbătorii. Chișinău. Principala sarcină a autorităților municipale este să pregătească Chișinăul pentru viitoarea sărbătoare de Paști, a declarat, în ședința operativă de luni a Primăriei, Primarul General interimar, Veaceslav Iordan.

După ședință, Iordan a comunicat reporterului Agenției INFOTAG că subdiviziunile primăriei au reconstruit sistemele de iluminat la toate 70 de biserici din capitală și drumurile de acces; la toate 18 cimitire din municipiu s-au realizat activități de înverzire, salubritate a teritoriului. Printre activitățile din ajunul Paștilor s-a numărat și Ziua Înverzirii Plaiului, care a avut loc pe 31 martie. În această zi, la Chișinău au fost plantați 29 mii de arbori, 15 mii de arbuști. Activitățile au antrenat 25 mii de orașeni. La amenajări au participat și elevi din școli, licee, studenți din instituțiile de învățământ superior (circa 50 mii, împreună cu profesorii).

CENTRARE PE EDUCAȚIE SPIRITUALĂ

Întreaga lume a fost afectată de probleme sociale similare, precum conflictele interetnice, violența între tineri, alcoolismul, abuzul de droguri, divorțurile, ruinarea familiilor, răspândirea bolilor sexual transmisibile. Aceste probleme sunt simptomele unei crize a valorilor, apărute într-un secol în care a avut prioritate dezvoltarea tehnico-științifică, societatea ignorând respectarea și promovarea valorilor tradiționale, menite să asigure simțul coeziunii sociale și bunăstarea spirituală. Am ajuns la extremă, crezând că realizările strălucitoare ale științei ne pot soluționa toate problemele, tinerii s-au pomenit lăsați în voia sorții, fiind în căutarea răspunsului multor întrebări fundamentale ale vieții umane. Actualmente nu există un consens în ce privește binele și răul, în ce privesc valorile ce trebuie să stea la temelie educației. Mulți oameni de pe întreg globul pământesc, inclusiv din Moldova, se întorc în această situație cu fața spre Dumnezeu. Deoarece credința în Dumnezeu cultivă pacea, buna înțelegere, contribuie la unirea oamenilor ce aparțin diferitelor confesiuni, culturi, promovează binele.

O comunitate religioasă creează un climat de securitate sufletească și de înălțare spirituală. Apartenența la comunitatea religioasă compensează trebuințele psihologice de deplină și desăvârșită siguranță, de speranță și încredere, de respect, liniște și dragoste.

De ce atunci Religia - credință, știință, filozofie - nu-și poate găsi locul în sistemul nostru de învățământ? La lecțiile de istorie, literatură, educație civică și alte discipline școlare învățătorii au posibilitate de a educa sentimentul bunului simț, al omeniei, al bunei creșteri,

dar metodele clasice cuprinse în programa școlară nu îndeamnă spre chemarea lui Hristos: mergi și fă și tu la fel! Disciplinele școlare oferă elevului cunoștințe, dar nu-l fac înțelept. Avem mulți oameni învățați, dar mai puțini înțelepți.

La ora de religie

A fi înțelept înseamnă - a deveni oglinda Creatorului, care poate și trebuie! să aibă milă, dragoste, bun simț, bună cuviință, bunătate, tolerantă, să fie virtuos.

Întelepciunea poporului glăsuiește: „Omul învățat și needucat e ca belciugul de aur la gâtul porcului”. Același lucru este subliniat și de marele pedagog rus Ușinski, care menționa: „Influența morală constituie

sarcina principală a educației, cu mult mai importantă decât acumularea extensivă de cunoștințe”.

Aceste câteva argumente, dar și realitatea însăși, ne conving că școala trebuie să se îngrijoreze și de sufletul copilului, nu numai de mintea lui. Aceste argumente ne-au convins nu numai pe noi, profesorii școlii medii Coșcalia, în care, după un lucru organizatoric bine gândit de administrația școlii, încă în 1999 a fost introdusă Religia ca obiect de studiu în școală - ca oră opțională în clasele primare, dar și la solicitarea părinților.

Această oră este citită de preotul bisericii din sat, părintele Andrei Popovici, cu care ani de-a rândul, conlucrează în problemele educației profesorii claselor primare. Anul acesta Dumnealui a ajutat profesoarele în organizarea seminarului raional la educația moral-spirituală pe tema: „Crăciunul copiilor”.

Religia în școală nu desparte credința de știință, ci invers, se integrează cu educația, adică vine să învețe pe copii legile dragostei, binelui, frumosului, adevărului etc.

Fiecare e individual în felul său, ne deosebim mult prin convingeri și interese, aspect fizic, naționalități etc. Și pentru că suntem atât de diferiți, avem nevoie să educăm în noi valori care să ne ajute să conviețuim în pace și să ne tolerăm unii pe alții. Această convingere este împărtășită de către colectivul nostru pedagogic și este un obiectiv major în activitatea managerială a conducerii școlii, tuturor profesorilor în calitate de manageri în educație.

Popescu Galina, director, șc. medie Coșcalia, Căușeni

UN DAR DE LA FRAȚII BUCOVINENI

Orice început este greu și de mare răspundere. Cum, de unde se vor aduna atâția bani ca să fie reparată din talpă bisericuța de lemn aproape complet distrusă, cu vechime de peste 250 ani!? Rămăsese doar crucea și pe ea o semilună, dovadă că e de pe timpul turcilor. Totuși Constantin Lazur, Ion Garaba și Ion Zazur nu s-au lăsat păgubași, au vizitat ogrăzile celor 2700 de hădărăuțeni, au pus mână de la mână și au reușit - deja de 18 ani bisericuța noastră funcționează. Dar frumusețea irepetabilă a Hădărăuților avea să revină în 1990, când Mitropolitul Moldovei, Vladimir, a pus prima piatră la temelie unui nou locaș sfânt. Părintele Vasile Popescu a adus o brigadă de meșteri bucovineni, care înființaseră o biserică în Crasna.

Timp de 5 ani la rând a fost ridicat locașul în formă de corabie, poate unicul de acest fel în Moldova. Cele șapte turnuri se văd cam de la 5-6 kilometri. Locuitorii satului au ieșit regulat la lucru, zilnic participau până la 100 de persoane.

Și dacă frumusețea aceasta ne-a fost menită și-i protejată de bunul Dumnezeu, fiind înălțată cu multă dăruire și gust de meșteri - frații bucovineni, numele cărora au rămas încrustate în piatra locașului, stau și mă gândesc uneori: de ce tot mai puțină lume îi pășește pragul în ultimul timp? Mulți hădărăuțeni sunt plecați la muncă peste hotare, însă nu aș prea crede că acolo au timp liber să viziteze vreun locaș sfânt. Și atunci apare întrebarea: când vor simți ei tendința spre perfecționare sufletească și înțelepciunea cuvântului dumnezeiesc? Păcat că nu conștientizează frumusețea baștinei, care îi așteaptă cu sufletul curat, lipsit de orice rutină.

Valentin BARALIUC, satul Hădărăuți, Ocnîța

„TESTAMENTUL PĂRINTELUI CALCIU”, EDITAT LA BUCUREȘTI

La Editura „Christiana” s-a lansat, în pragul sărbătorilor pascale, volumul omagial „Testamentul Părintelui Calciu. Ultimele sale cuvinte, cu un profil biografic și șapte evocări”.

Volumul îi are ca îngrijitori pe Răzvan Codrescu, Lucian D. Popescu și Claudiu Târziu. „Cei care-l știu pe Părintele Calciu - și care nu-s puțini - au prilejul să-l știe și mai bine prin acest volum, primind mesajul său testamentar, care nu poate să nu angajeze creator și mărturisitor orice autentică și trează conștiință religioasă și națională”, se arată în Lămurirea editorială.

Pe lângă amplul portret biographic, semnat de Razvan Codrescu, în sumar mai sunt: ultimul interviu dat de Părintele Calciu, ultima conferință pe care a ținut-o înainte să moară, la Cluj, ultima scrisoare, testamentul propriu-zis, ultimul text scris de Sfinția Sa - prefață la Întoarcerea la Hristos, de Ioan Ianolide - și evocările semnate de Părintele Iustin Pârveu, starețul Mănăstirii Petru Vodă - Neamț, Claudiu Târziu, Demostene Andronescu, Raul Volcinschi, Șerban Popa și Patricia Sullivan.

LA SEDIUL MISIUNII OSCE MARIA MARDARE-FUSU EXPUNE TABLOURI DE PAȘTI

Expoziția pictoriței Maria Mardare-Fusu a fost vernisată, vineri 30 martie, la sediul Misiunii OSCE la Chișinău. Alcătuită din 56 de lucrări de pictură, expoziția este dedicată Sărbătorilor de Paști, subiectele fiind inspirate din tematica biblică.

Potrivit reprezentantului Misiunii, Antonia de Meo, pe durata acestei perioade a sfintelor sărbători a fost firesc ca OSCE să celebreze arta inspirată din teme religioase a Mariei Mardare-Fusu. Tablourile pictoriței creează un anturaj foarte special, care ajută la pregătirea emoțională către sărbătorile care vin. Iar poetul Nicolae

Dabija consideră că „arta doamnei Mardare-Fusu emană sfințenie. Tablourile sale sunt ca niște ferestre deschise spre alte lumi, paralele cu cele în care trăim, de spiritualizare a lumii materiale și de materializare a sufletului, încât acesta să devină palpabil”.

Maria Mardare-Fusu este absolventă a Școlii republicane de arte plastice „I. E. Repin” din Chișinău și membră a Uniunii Artiștilor Plastici din Moldova, începând cu 1988. Lucrările artistei au fost expuse până în prezent atât în RM, cât și în România, Spania și Ungaria, iar multe dintre tablourile ei se regăsesc în colecții de artă private din Germania, Rusia, Israel, Coreea, Canada, SUA.

Misiunea OSCE organizează de câțiva ani expoziții pentru pictorii moldoveni, acest lucru devenind deja o tradiție. Criteriile de selectare a expozițiilor sunt mai mult formale, singura condiție fiind ca lucrările să se potrivească atmosferei profesionale din cadrul misiunii. Totodată, neoficial, misiunea încearcă să promoveze interesele pictorilor și cu scopul comercializării lucrărilor, lista cu prețurile la acestea fiind expusă, de asemenea, pe culoarele sediului. În ultimii doi ani, la sediul OSCE au fost organizate în jur de 40 de asemenea expoziții.

(După Info-Prim Neo)

MAI A ÎNREGISTRAT UN CAZ DE CONTRABANDĂ CU OBIECTE DE CULT

Ministerul Afacerilor Interne a înregistrat un caz de contrabandă cu obiecte de cult și literatură religioasă în valoare de peste 50 mii lei /3000 euro/, transmite MOLDPRES.

Conform datelor oferite de MAI, pe traseul Cernăuți-Bălți a fost stopat un autocar pentru verificările de rigoare. După control, însă, au fost depistate 926 icoane, 556 de cruci, 198 pomelnice și alte accesorii de cult aduse prin contrabandă prin postul vamal Criva. Șoferul nu deținea nici un act care ar fi certificat proveniența mărfii. Operațiunea respectivă a făcut parte din programul MAI, menit să stopeze tendințele de avansare a fenomenului infracțional, în special, în preajma Sfințelor sărbători de Paști. Conform legislației, persoanele culpabile de comiterea acestei infracțiuni vor fi pedepsite cu închisoare pe un termen de la 3 la 10 ani.

De la începutul anului curent, Ministerul Afacerilor Interne a înregistrat cca 180 de cazuri de contrabandă.

CALENDAR CREȘTIN ORTODOX

APRILIE – PRIER

1 S 14 Cuv. Maria Egipteanca; Cuv. Macarie Mărturisitorul.

2 D 15 Duminica Sf. Toma. Cuv. Tit, făcătorul de minuni; Sf. Mucenici Amfian și Edesie.

3 L 16 Paștile Blajinilor. Cuv. Nichita Mărturisitorul; Sf. Mucenic Elpidifor.

4 M 17 Cuvioșii: Iosif, scriitorul de cântări, Gheorghe de la Maleon.

5 M 18 Sfinții Mucenici: Claudie, Diodor, Nichifor, Serapion, Teodul și Agatopod.

6 J 19 Sf. Mucenic Irineu, Episcop de Sirmium; Sf. Eutihie, Patriarhul Constantinopolului.

7 V 20 Cuv. Gheorghe Mărturisitorul, Episcopul Mitilenei; Sf. Mc. Caliope și Achilina.

8 S 21 Sfinții Apostoli: Irodion, Agav și Ruf.

9 D 22 Duminica Mironosițelor. Sf. Mucenic Eupsihie; Cuv. Vadim.

10 L 23 Sfinții Mucenici: Terentie, Pompie, Maxim, Macarie; Sf. Mc. Dima.

11 M 24 +) Sf. Mc. Antipa, Sf. Ierarh Calinic de la Cernica.

12 M 25 +) Sf. Mucenic Sava de la Buzău, Cuv. Vasile Mărturisitorul.

13 J 26 Sfinții Sfințiți Mucenici: Artemon, Cvintilian și Dada.

14 V 27 Sf. Martin Mărturisitorul, Episcopul Romei; Sf. Mc. Tomaida.

15 S 28 Sfinții Apostoli: Aristarh, Pud și Trofim; Sf. Mc. Crescent; +) Sfântul Cuvios Vasile de la Poiana Marului

16 D 29 Sfintele Mucenițe fecioare: Agapia, Irina și Hionia.

17 L 30 Sf. Sfințit Mucenic Simeon, Episcopul Persidei; Cuv. Acachie, Episcopul Melitinei.

18 M 1 Cuv. Ioan, ucenicul Sf. Grigorie Decapolitul; Sf. Cosma episcopul.

19 M 2 Cuv. Ioan de la Lavra Veche; Sf. Sfințit Mucenic Pafnutie.

20 J 3 +) Sf. Teotim, Episcopul Tomisului; Cuv. Teodor Trihina; Sf. Ap. Zaheu.

21 V 4 Sf. Sfințit Mucenic Ianuarie episcopul; Sf. Mucenițe Alexandra împărăteasa și Filipia.

22 S 5 Cuv. Teodor Sicheotul episcopul; Sf. Apostol Natanail.

23 D 6 +) Sf. Mare Mucenic Gheorghe, Purtătorul de biruință.

24 L 7 +) Sf. Ierarhi Ilie Iorest și Sava, Mitropoliții Transilvaniei; Sf. Ierarh Iosif Mărturisitorul din Maramureș; Sf. Pasirac și Valentin; Cuv. Elisabeta.

25 M 8 Sf. Apostol și Evanghelist Marcu; Sf. Macedonie, Patriarhul Constantinopolului.

26 M 9 Sf. Sfințit Mucenic Vasile, Episcopul Amasiei; Sf. Glafira și Cuv. Iusta.

27 J 10 Sf. Sfințit Mucenic Simeon, ruda Domnului.

28 V 11 Sfinții Apostoli Iason și Sosipatru.

29 S 12 Sfinții 9 Mucenici din Cizic; Cuv. Memnon Mărturisitorul.

30 D 13 Sf. Apostol Iacob, fratele Sf. Apostol Ioan, fiii lui Zevedeu.

POMENIREA CELUI ÎNTRE SFINȚI PĂRINTELUI NOSTRU EUTIHIE, PATRIARHUL CONSTANTINOPOLULUI

6/19 Aprilie

Acest între sfinți părintele nostru și marele arhieru Eutihie, a fost pe vremile împărăției marelui Iustinian, din Frigia, dintr-un sat ce se cheamă Tiacom. Fiind crescut lângă Isihie preotul, bunicul său, care se învrednicise, pentru dragostea ce avea către Dumnezeu, a face minuni, și fiind botezat de dânsul la biserica din Augustopole, unde slujea bunicul său, era păzitor de sfinte vase. Nevoindu-se la sfințitele cuvinte, și înaintând în adâncul cunoștinței Scripturilor, a fost chemat de cel ce era atunci episcop al Amasiei și tuns citeț în biserica preasfintei Născătoare de Dumnezeu, ce se află în locul numit Urvichia, apoi a fost hirotonit diacon și preot, și s-a dus la mănăstirea ce era făcută de Meletie și Seleuchie arhierii Amasiei; acolo a devenit monah, și apoi a ajuns arhimandrit.

Întrunindu-se Sfântul Sinod al cincelea a toată lumea de împăratul Iustinian, s-au adunat de pretutindenea arhierii; iar arhierul Amasiei, întâmplându-se a fi bolnav, n-a putut îndrăzni a călători, ci a

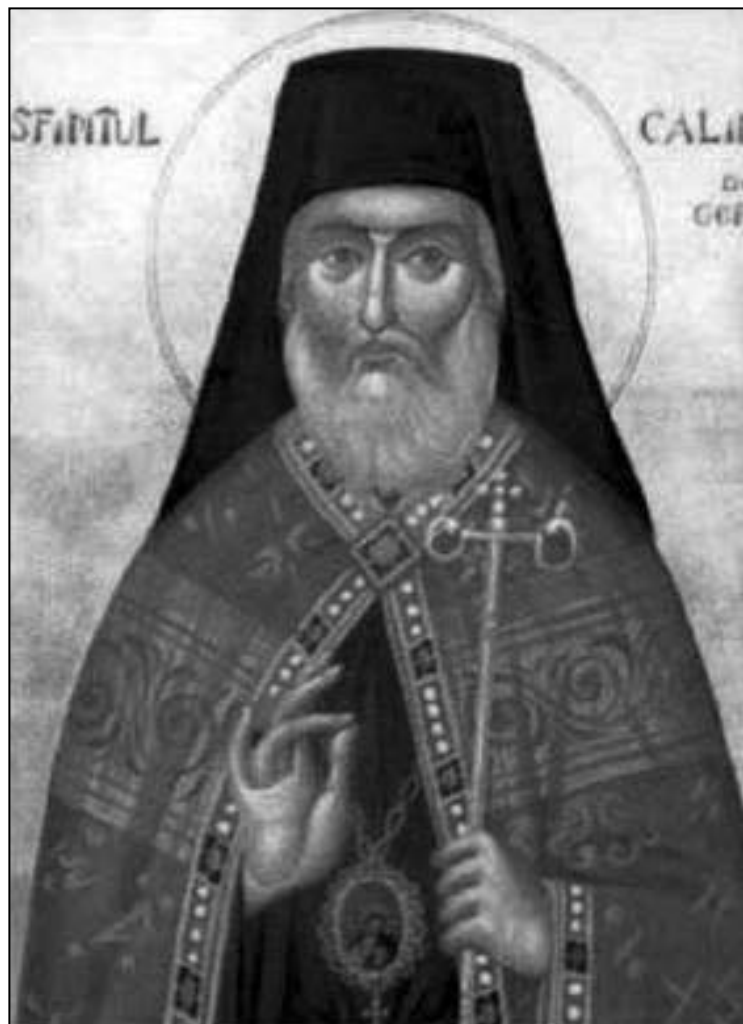
fost trimis fericitul acesta Eutihie, să fie în locul lui plinitor. Acesta mergând la Constantinopol și dând dovada virtuții și înțelepciunii sale, și la întrebările ereticilor și la răspunsuri arătându-se luminat în cele ce-i înfrunța, și dovedind cu Scriptura că se cade a anatematiza pe eretici, a tras pe toți, chiar și pe împăratul spre dragostea lui, atâta cât și Mina presfântul patriarh a zis, din descoperire dumnezeiască, că acesta avea să fie urmaș în locul lui. Și peste puțină vreme mutându-se către Domnul patriarhul Mina, a trimis împăratul de a adus pe sfântul din Amasia, și l-a așezat arhieru al acelei luminate și mari cetăți, cu votul și cu judecata arhierilor și a tot poporul, și plinirea Bisericii. Iar diavolul, semănătorul zăzaniilor, nesuferind a vedea așezarea și bunăstarea Bisericii lui Hristos, ispita a o clinti prin dogme putrede, ca și cu niște meșteșuguri, până a îndemnat și pe unii a huli, plecându-i cu chip de bunăcredință, cum că trupul luat de Hristos din sfânta Fecioară mai înainte de patimă era nesticăcios.

Și alăturându-se împăratul Iustinian

la acea păgânească dogmă, a pogorât din scaun pe marele Eutihie, și l-a gonit pentru că înfrunța hulele ce se scorniseră. Și mergând la Mănăstirea Amasiei, căci acolo era izgonit, petrecea sihăstrește; și arătând multe lucruri de minuni, și-a luat iarăși scaunul, făcând doisprezece ani la izgonire.

Murind Iustinian, și luând împărăția Iustin și Tiberie, a fost primit sfântul de cei mai de frunte ai Sfatului cu luminată priință, și contenind cu rugăciunea sa stricăciunea și omorul ce se făcea între oameni în Constantinopol, și ținând sfânta Biserică timp de douăzeci și patru de luni după chemarea din izgonire, s-a mutat către Domnul, proorocind mai înainte împăratului Tiberie pentru împărăție. Apoi mergând să-l vadă, i-a spus și de sfârșitul lui, care i s-a și întâmplat, că după moartea sfântului a trăit patru luni, și a lăsat și el trupul. Iar moaștele sfântului Eutihie au fost îngropate în altarul bisericii sfinților apostoli la temelia sfântului altar, unde zac sfintele moaște ale lui Andrei și Timotei și ale lui Luca, apostolii.

POMENIREA SFÂNTULUI IERARH CALINIC DE LA CERNICA

11/24 aprilie

Acest fericit părinte Calinic s-a născut în orașul București, în ziua de 7 octombrie 1787, din părinți români temători de Dumnezeu și a primit la Sfântul Botez numele de Constantin. Când avea vârsta de 20 de ani, tânărul Constantin din îndemn lăuntric și-a îndreptat pașii către Mănăstirea Cernica, din

apropiere, unde a fost primit cu dragoste părintească de starețul Timotei. După un an de ascultare duhovnicească și de curate ostenele, a fost tuns în călugărie, schimbându-și numele în Calinic. Peste o lună apoi s-a învrednicit a fi hirotonit ierodiacon. În Mănăstirea Cernica a viețuit sfântul Calinic 43 de ani, nevoindu-se zi și noapte, în post și rugăciune, în muncă și smerenie, în răbdare și dragoste. Drept aceea, după cinci ani de slujire în treapta diaconiei, a primit și sfințitorul dar al proției, iar după alți cinci ani, cu glas de obște a fost ales de sobor stareț al chinoviei de la Cernica, pe care a cărmuit-o cu multă iscusință timp de 31 de ani, săvârșind multe fapte încununate de laudă.

În anul 1850, preacuviosul Calinic a fost ales și sfințit episcop al Râmnicului, unde a săvârșit mari fapte și a împlinit multe din lipsurile acestei eparhii. Cu nespusă râvnă și osteneală a zidit din temelie biserica Episcopiei, împodobind-o cu zugrăveală și odoare scumpe și a dat viață nouă tiparului bisericesc, scoțând la lumină multe cărți de slujbă și de zidire sufletească. Dorul de viață schimnicească l-a îndemnat atunci să zidească o biserică la Schitul Frăsinei, cu toate chiliile dimprejur, pentru adăpostirea părinților dornici să petreacă viața sihăstrească după pravila călugărilor din Muntele Atonului, statornicită aici de acest fericit ctitor.

Sfântul Calinic a păstorit în scaunul de la Râmnic vreme de peste 16 ani, după care, simțindu-se slăbit de bătrânețe și bolnav fiind, a venit iarăși la Mănăstirea Cernica, unde a mai trăit aproape un an, mutându-se către Domnul în ziua de 11 aprilie 1868. A fost îngropat, după a sa dorință, în tinda bisericii sfântul Gheorghe.

Cât timp a viețuit pe pământ, sfântul Calinic a dus o viață aleasă și plăcută lui Dumnezeu. Călugăr fiind, s-a supus întru totul rânduielilor vieții mănăstirești, trăind în sărăcie și în aspră înfrânare. Cei ce l-au cunoscut spun că avea trup firav și era senin la față. Umbla cu capul mereu plecat, vorbea domol și liniștit, iar la fire era nespus de bun, milos și darnic față de toți. Acest fel de viață a făcut din el un vas ales al Domnului, împodobit fiind și cu darul facerii de minuni, precum se arată în viața sa, tămăduind bolnavi, cunoscând gândurile ascunse ale oamenilor, sfârșitul lor și chiar pe al său. Apoi a fost mângâiere pentru săraci și văduve, căci tot ceea ce a agonisit a împărțit cu milostivire întru faceri de bine. Încă și azi mult ajutor și mare folos sufletesc dobândesc toți cei ce cu credință năzuiesc către acest smerit ales al Domnului.

POMENIREA SFINTELOR MUCENIȚE FECIOARE IRINA, AGAPI ȘI HIONIA

16/29 Aprilie

Irina, Agapi și Hionia erau trei surori, provenind dintr-o familie bogată și influentă din Tesalonic. Pe vremea în care s-a tăiat capul mucenicului Hrisogon de către Dioclețian pentru mărturisirea în Hristos, aproape de iezerul unde locuiau aceste trei surori: Agapi, Irina și Hionia cu un oarecare Zoil, rob al lui Dumnezeu, arătându-s-a Hrisogon lui Zoil în vis, zicându-i că sfânta Anastasia va să ia parte la luptă cu acele trei surori, și cu dânsul să-și săvârșească nevoiața muceniciei. Dacă a aflat acestea, a urmat sfânta după Zoil, și a intrat la sfinte, și le-a sărutat; și le slujea apoi. Aflând aceasta Dioclețian a trimis de le-a adus și le-a dat pe seama domnului țării de le-a chinuit și iarăși au fost date pe seama altui domn, anume Sisinic, care pe Agapi și pe Hionia le-a ars în foc, iar sfintei Irina, unul din slujitori întinzându-și arcul și săgetându-o, i-a adus sfârșitul.

HRISTOS A ÎNVIAT!

(începutul în pag. 1)

Învieria lui Hristos este temeiul învierii noastre, al veșniciei noastre. În toate formele vieții, există un dor, o chemare după veșnicie. Oamenii tind spre veșnicie nu numai prin generațiile care se succed, ci și prin cultura și civilizația pe care le creează, le îmbogățesc și le transmit prin vigoarea vieții lor spirituale, expresie a sufletului în goană după Adevăr, Bine și Frumos, după Desăvârșire, Nemurire și Îndumnezeire.

Viața omului pe pământ trece prin tot felul de amenințări. Dar noi credem că Dumnezeu, care este viața absolută și veșnică, izvorul însuși al vieții și care ni s-a descoperit în Iisus Hristos în chip desăvârșit, veghează continuu peste cursul vieții fiecărui om și fiecărui popor și ne cheamă să conclucram cu El pentru ca viața să se dezvolte în chip armonios și deplin. Învieria Domnului este și sărbătoarea bucuriei, a celei depline. Ne putem închipui năvalnica bucurie ce a inundat sufletele femeilor mironosițe când Iisus le-a întâmpinat - după Învierie - cu cuvinte-le "Bucurați-vă" sau a ucenicilor cărora li s-a arătat de mai multe ori înainte de înălțarea la cer. Sau cine ar putea cuprinde în slove omenești bucuria sfântă a Maicii Domnului, care era împreună cu ucenicii și cu mironosițele (F.A. 13-14), văzându-și Fiul cel iubit întors de la moarte la viață, bucurie atât de plastic exprimată de Sfânta noastră Biserică ortodoxă în cuvintele irmosului (cântare bisericească): "Îngerul a strigat celei pline de dar, bucura-te Fecioară, bucură-te. Și iarăși zic bucură-te căci Fiul tău a înviat a treia zi din mormânt".

În sfârșit - dar nu și în cele din urmă - Învieria Domnului este sărbătoarea păcii. Pacea este prima chemare a Domnului după Învierie. "Pace vouă" sunt cuvintele cu care Mântuitorul îi întâmpină pe ucenici la prima Sa întâlnire cu ei. Învieria Domnului ne cheamă direct la pace, la împăcare cu semenii: "Paștele cele prea cinstite noua ne-a răsărit, Paștele cu bucurie unul pe altul să ne îmbrățișăm". Iar la țară, unde tradițiile au rămas mai puternice decât la orașe, creștinii își dădeau o sărutare a păcii în ziua de Paști.

Învieria Domnului o trăim fiecare, în felul nostru, dar mai deplin în bisericile comunității noastre. Pregătiți cum se cuvine pentru întâmpinarea "sărbătorii sărbătorilor", iertând greșalele aproapelui, săvârșind fapte bune, îndepărtând zgura păcatului prin spovedanie și primind Sfânta Împărtașanie, să ne amintim de frumoasele versuri ale unui poet clasic român:

Ai cântărit, cu mintea ta, creștine
Cât bine ai făcut, sub cer umblând,
Ești tu pornit, măcar acum spre bine?
Măcar acum te simți mai bun, mai blând?
Simți tu, topită-n suflet vechea ură?
Mai vrei pierzania celui plin de har?
Ți-ai pus zăvor pe bărfitoare gură?
Iubirea pentru semeni o simți iar?
O dac-aceste legi de-a pururi sfinte
În aur, măcar azi te-au îmbrăcat,
- Cu serafimi în suflet, - imn fierbinte -
Ai drept să cânti: "Hristos a Înviat!"

HRISTOS A INVIAT!

Pr. C. Vasiliu

LUMINA BUCURIEI PASCALE

interview cu Arhim. Teofil Părăian

Adrian Lemeni: *Părinte, putem să ne bucurăm în mod autentic de Învieria Mântuitorului Iisus Hristos, fără să ne fi pregătit în prealabil de întâmpinarea acestui mare praznic? În ce constă pregătirea credinciosului în vederea sărbătoririi Sfințelor Paști?*

Arhimandritul Teofil: Biserica ne dă tuturor un timp de pregătire pentru Sfințele Paști. Sunt zece săptămâni, perioada Triodului, vreme în care ni se atrage atenția asupra importanței pe care o are postul, ni se dau îndrumări în legătură cu o viață duhovnicească superioară, ni se pun înainte exemple de oameni care au dus o viață deosebită. Suntem chemați "... calea postului să o săvârșim, credința nedespărțită să o păzim, lupta cea bună să o luptăm, biruitori asupra păcatului să ne arătăm, să călcăm peste capetele nevăzuților balauri și cu vrednicie să ajungem să ne închinăm și Sfintei Învierii". În cuvintele acestea și în rânduielile Bisericii se arată că e necesară o pregătire, se impune o pregătire. E o pregătire cu post. Vremea postului e socotită vreme de cinstite zile spre înfrânarea trupului și spre îmbunătățirea sufletescă în general.

Credincioșii în timpul postului obișnuiesc să-și mărturisească păcatele, doresc să se împărtășească cu dumnezeieștile Taine, spre tămăduirea sufletului și a trupului, spre alungarea atotpotrivnicului, spre luminarea ochilor inimii, spre credință neînfruntată, spre dragoste nefățarnică, spre unirea împărăției și adăugirea dumnezeiescului har". Si aceasta e o pregătire esențială pentru Sfințele Paști.

Sunt și credincioși care se pregătesc mai puțin duhovnicește. Trăiesc mai puțin credința, pentru că se gândesc mai puțin la Învieria cea mai presus de lume. Nu au în vedere evenimentele mântuitoare. Aceștia nu se angajează nici la o pregătire corespunzătoare pentru a întâmpina Învieria Mântuitorului Iisus Hristos. Totuși Sf. Ioan Gură de Aur în cuvântul său de la Paști îi cheamă pe toți la praznuire: "... și pe cei ce au postit și pe cei ce n-au postit, și pe cei osârduitori și pe cei leneși". La ospățul Învierii suntem chemați toți, dar ospățul credinței în înviera lui Iisus Hristos îl trăiesc numai aceia care se și pregătesc pentru acest eveniment.

A.L.: *Adesea credinciosul zilelor noastre face din sărbătoare un prilej de desfătare exclusiv*

trupească. Evidențiați puțin dimensiunea duhovnicească a bucuriei pascale.

Arhim. Teofil: Credincioșii se angajează în pregătire pentru Sfințele Paști cu ceea ce consideră esențial pentru viața lor. Fără îndoială că acolo unde există bucurie, acolo există și desfătare. Și noi avem conștiința că Dumnezeu ne-a dat roadele pământului spre desfătarea noastră, cum se spune în rugăciunea colivei. Dar bucuria care ține de fapt de Învieria Mântuitorului nostru Iisus Hristos este bucuria duhovnicească. E bucuria pe care au avut-o femeile mironosițe când au întâmpinat pe Mântuitorul înviat. E bucuria pe care au avut-o Apostolii când L-au văzut pe Domnul în ziua Învierii Sale. Dorim să avem bucuria pe care au avut-o Apostolii la Înălțarea Mântuitorului, când s-au întors în Ierusalim cu bucurie mare. Vrem să avem bucuria celor doi care mergeau spre Emaus, despre care știm că "inima lor ardea, când Mântuitorul le vorbea și le tâlcuia Scripturile".

Deci, e vorba de o bucurie a credinței, a Învierii, care o pot avea doar aceia care prețuiesc lucrurile mai presus de lume.

A.L.: *De ce Învieria Mântuitorului este considerată cea mai mare sărbătoare a creștinătății?*

Arhim. Teofil: Mai întâi de toate, așa e prezentată sărbătoarea Sfințelor Paști, ca "sărbătoare a sărbătorilor i praznic al praznicelor". Apoi, în centrul gândirii ortodoxe este Mântuitorul Iisus Hristos și în centrul preocupărilor legate de Persoana Domnului Hristos este Învieria Mântuitorului. Nu se poate spune că celelalte sărbători nu au importanța lor. Toate au

importanță, pentru că nu poate fi Învieria Mântuitorului, dacă n-ar fi și celelalte evenimente de mântuire. Dar Biserica ne prezintă Învieria Mântuitorului Iisus Hristos ca mai presus de lume, ca fiind "sărbătoare a sărbătorilor și praznic al praznicelor".

A.L.: *Slujbele Sfințelor Paști au o frumusețe aparte. Faceți câteva precizări la texte referitoare la aceste slujbe și care v-au impresionat în mod deosebit.*

Arhim. Teofil: De fapt toată slujba de Paști e o revărsare de bucurie, este un chip, al trăirii duhovnicești. "Veniți să bem băutura nouă, nu din piatră stearpă, ci din izvorul cel pururea curgător al Mântuitorului Iisus Hristos întru care ne întărirăm". Sau avem chemări: "Cerurile după cuviință să se veselească și pământul să se bucure, să se prăznuiască toată lumea cea văzută și cea nevăzută că Hristos a înviat veselia cea veșnică". "Ziua Învierii popoare să ne luminăm, Paștile Domnului, Paștile, că din moarte la viață și de pe pământ la cer Hristos Dumnezeu ne-a trecut pe noi, cei ce-i cântăm cântare de biruință".

Sărbătoarea Sfințelor Paști este sărbătoarea când prăznuim "omorârea morții, sfărâmarea iadului și începătura altei vieți veșnice și săltând îl laudăm pe Mântuitorul, pe cel unul binecuvântat și preamărit, Dumnezeul părinților noștri".

Dar ca să se întâmple acestea în viața și conștiința noastră este nevoie ca să zicem "fraților și celor ce ne urăsc pe noi și să iertăm toate pentru Învierie și așa să strigăm: Hristos a înviat din morți și cel din moarte pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le".

A.L.: *Părinte, într-o societate bulversată de tot felul de schimbări, în care oamenii devin tot mai dezorientați, neîncredători, în ce măsură sărbătoarea Sfințelor Paști ne poate aduce raze de lumină și de speranță?*

Arhim. Teofil: Sărbătoarea Sfințelor Paști aduce raze de lumină și de speranțe numai celor care cred în Domnul Hristos, celor care sunt convingeți de Învierie. Nu poți să fii în afară de credință și să ai bucuriile credinței. Cel mult, într-o astfel de societate poți să te încadrezi în suvoiu de bucurie pe care-l revărsă credința, chiar fără să ai o întemeiere în credință, în sensul că te alături celor care se bucură.

A consemnat ADRIAN LEMENI

MARATON REPUBLICAN

În perioada 1-22 aprilie 2007 se desfășoară MARATONUL RREPUBLICAN pentru colectarea donațiilor la reconstrucția Mănăstirii de maici cu hramul "Sf. Kneaz Vladimir" din Cahul - Centrul de plasament al copiilor străzii. Donațiile pot fi făcute prin transfer la următoarele conturi:
Cont în MDL: nr. 2 2 5 1 3 9 3 3 1
BC "Eximbank" SA Gruppo Veneto Banca, Filiala 15 Cahul
Codul băncii: EXMMMD22450

Cont valutar în USD: nr. 2 2 5 1 8 8 0 6 4

BC "Eximbank" SA Gruppo Veneto Banca, Filiala 15 Cahul
Codul băncii: EXMMMD22450
Cont valutar în EURO: nr. 2 2 5 1 8 8 0 6 5
BC "Eximbank" SA Gruppo Veneto Banca, Filiala 15 Cahul
Codul băncii: EXMMMD22450
BENEFICIAR:
Asociația obștească "Binefăcătorul"
DESTINATIA PLATII:
Donație pentru Mănăstirea de maici cu Hramul "Sf. Kneaz Vladimir" din Cahul
Centrul de plasament al copiilor străzii.

O VIAȚĂ PENTRU CREDINȚĂ ȘI NEAM

Primul Mitropolit al Basarabiei reunite, înalt Prea Sfințitul Gurie Grosu, a răspândit din sat în sat cuvântul duhovnicesc în limba strămoșească.

“Această înălțare a înalt Prea Sfinției Tale la vrednicia de Mitropolit să o socotim ca o răsplătă Dumnezeiască pentru munca luminării prin Biserică a neamului românesc din Basarabia, într-o vreme când ochii noștri priveau nemângâiați peste Prut, iar nădejdiile noastre le credeam numai visuri îndepărtate. Pe atunci, noi, cei din România liberă, citeam cu ochii înlăcrimați că ieromonahul Gurie Grosu, amenințat mereu de stăpânirea streină, umbla din sat în sat, ca, sub aripa Bisericii, să răspândească cuvântul duhovnicesc în limba strămoșească, alungată din slujba bisericească, cântând la un loc cu poporul și împărțindu-i cărticica sa, care era întâiul abecedar românesc în Basarabia”.

(Din Cuvântarea Reprezentantului înaltei Regențe, Principele Nicolae, cu prilejul ceremoniei de investitură a Mitropolitului Gune Grosu, 26 aprilie 1928)

PE UMERII SĂI A STAT ÎNTREAGA LUPTĂ PENTRU LIMBA ROMÂNĂ ÎN BASARABIA

Cu regret, ne amintim de marii noștri înaintași numai cu ocazia unor aniversări, pe când ar fi firesc să-i evocăm cât mai des, să le studiem activitatea și să le popularizăm opera. Iată că și de data aceasta vom fi, într-un fel, tributari metodei încetățenite la noi, pomenindu-l în câteva rânduri modeste pe marele Mitropolit român din Basarabia, înalt Prea Sfințitul Gurie Grosu, de la a cărui naștere s-au împlinit relativ recent 120 de ani și al cărui nume este legat indispensabil de actul Unirii Basarabiei cu România la 27 martie 1918. Acest mare om al credinței, pe ai cărui umeri “a stat întreaga

luptă pentru limba română în Basarabia” (Nicolae Iorga), s-a născut la 1 ianuarie 1877, în comuna Nimoreni, Lăpușna. Tatăl său, cântărețul bisericesc Ștefan Grosu, a murit la 32 de ani răpus de tifos, lăsând în urmă trei copii orfani, între care viitorul Mitropolit, pe atunci în vârstă de 8 ani. Mai avea un frate, de 4 ani, cel ce avea să devină preotul Andrei Grosu, și o soră, Ecaterina, ajunsă învățătoare, celibatară, călugărită la 48 de ani, sub numele maica Eliconida, la Mănăstirea Răciula, pe Valea Ichelului.

Căutând obârșia familiei sale după tată, Gurie Grosu avea să descopere că străbuniul său era originar din Moldova Vechiului Regat. Se numea Andrei Poparcea și fusese preot în Stolniceni, județul Lăpușna, pe valea Cogâlnicului.

Viitorul arhiepiscop merge mai întâi la școala Mănăstirii Curchi, după care studiază la Seminarul Teologic din Chișinău. În 1898, își continuă studiile la Academia Teologică din Kiev; la întoarcere, în 1902, este numit misionar eparhial la Chișinău, apoi tuns în monahism la mănăstirea Noul Neamț de lângă Tighina.

EDITOR AL “LUMINĂTORULUI”, AL PRIMULUI ABECEDAR ȘI ÎNTEMEIATORUL FACULTĂȚII DE TEOLOGIE DIN CHIȘINĂU

În 1904, vizitează România. Impresiile sale din Țară, unde peste tot se vorbește românește - limba atât de umilită în Basarabia - îl marchează profund, întors la Chișinău, obține cu greu editarea “Luminătorului”, revistă în limba română cu caracter religios, de pe paginile căreia va milita pentru emanciparea limbii

“negrei țărării”. Alcătuiește o “Bucoavnă” (abecedar) și o editează pe banii săi. Tot ieromonahul Gurie Grosu plătește profesorul de limbă română de la Seminarul Teologic din Chișinău, Grigore Constantinescu, venit în Basarabia din Țară, atât timp cât lecțiile acestuia (facultative) au fost îngăduite.

Sigur, această atitudine a displicut arhiepiscopului de pe atunci al Basarabiei, Serafim Ciceagov, care, ridicându-l la rangul de arhimandrit, îl exilează, sub pretextul avansării, la o mănăstire din Rusia, de unde arhimandritul Gurie revine în Basarabia abia în 1917. Se include activ în viața bisericească și social-politică a provinciei: este membru al comisiei guberniale pentru naționalizarea învățământului, reeditează abecedarul, militează pentru trecerea Eparhiei basarabene sub jurisdicția canonică a Bisericii Ortodoxe Române, în 1918, după Unire, va fi sfințit ca arhiepiscop, și, după scurtă afare în post de vicar al Mitropoliei Moldovei și Sucevei, în 1919, preia conducerea Eparhiei Chișinăului și Hotinului. În 1920, este confirmat în această funcție de Congresul General al Eparhiei, iar odată cu ridicarea eparhiei basarabene de către Patriarhia Română la rangul de mitropolie, devine primul Mitropolit al Basarabiei reunite.

Iată doar câteva dintre realizările arhiepiscopului Gurie Grosu. În 1926, Eparhia Chișinăului e transformată în Mitropolia Basarabiei; sunt create încă două eparhii, a Hotinului și Bălților și a Cetății Albe și Ismailului; se întemeiază Facultatea de Teologie din Chișinău etc. Sub îndrumarea sa, viața bisericească din Basarabia s-a orientat cu siguranță pe drumul contopirii cu Biserica-mamă română.

Moare, uitat și părăsit, în 1943. Din păcate, Mitropolitul Gurie Grosu nu și-a găsit nici astăzi locul binemeritat în memoria conaționalilor săi. Sperăm că, poate, viitorul va fi de partea aceluia care, pe timpul “stăpânirii străine, umbla din sat în sat ca, sub aripa Bisericii, să răspândească cuvântul duhovnicesc în limba strămoșească, alungată din slujba bisericească...”

SIMPOZION ȘTIINȚIFIC

Muzeul Național de Arheologie și Istorie a Moldovei a găzduit simpozionul „Mitropolitul Gurie Grosu și opera zidită în destin”.

Evenimentul este consacrat celor 130 ani de la nașterea distinsului ierarh.

Cu ocazia acestui eveniment, înalt Prea Sfințitul Vladimir a transmis un mesaj de salut participanților la simpozion.

Reproducem mai jos acest mesaj:

“Mult stimați participanți!
Iubiți întru Hristos frați și surori!

Cu deosebită bucurie duhovnicească salut pe toți participanții și oaspeții, care vor lua parte la lucrările Simpozionului științific „Mitropolitul Gurie Grosu și opera zidită în destin”, dedicat jubileului de 130 de ani de la nașterea Mitropolitului Gurie Grosu.

Exprimăm mulțumire organizatorilor acestei manifestai culturale-științifice, că au hotărât să o desfășoare în perioada, când Biserica Ortodoxă împreună cu fiii săi duhovnicești se află în Postul Mare sau al Patruzecimii.

Mitropolitul Gurie Grosu a venit în lume „cu duhul blândeții, ... cu pace și bunăvoință” a făcut foarte mult pentru Biserica, țara și poporul ei și va rămâne în inimile noastre ca un ierarh vrednic și sânguinos slujitor al Bisericii lui Hristos, un martir al veacului XX, un patriot și apărător al credinței și al neamului.

Cu deosebită dragoste, binecuvântăm lucrările acestui simpozion și rugăm ca Bunul Dumnezeu să ne ocrotească, să ne întărească și să ne călăuzească în credință, în dragoste și fapte de milostenie, aflați în pragul marelui sărbători Învierii Domnului”.

Din partea Universității de Teologie Ortodoxă din Chișinău au participat mai mulți lectori și studenți, venind cu următoarele comunicări: „Viața și activitatea Mitropolitului Gurie Grosu” (pr. lect. Eugen Onicov); „Cântarea bisericească în limba română în Basarabia la începutul sec. al XX-lea” (protodiac. lect. Simion Moraru); „Aspecte dogmatice și liturgice în opera lui Gurie Grosu” (prot. lect. Maxim Melinti); „Activitatea cărturărească a Mitropolitului Gurie Grosu” (Gheorghe Sărăcuță, student an. II, Academia Teologica); „Viața bisericească din Basarabia la răscrucea secolului XIX-XX” (Teodor Olari, student an. II, Academia Teologica).

De Sergiu Grosu, descendent al familiei Grosu a prezentat în premiera filmul documentar „Mitropolitul Gurie. Istorie și destin”.

Cor. CO

MANIFESTĂRI CONSACRATE PREOTULUI-POET ALEXEI MATEEVICI

La cimitirul din strada Armenească a capitalei s-au adunat mai mulți tineri, oameni ai culturii, slujitori, înscriind încă o filă întru amintirea preotului-poet Alexei Mateevici

Fiind la cea de-a 119-a aniversare din ziua nașterii, a fost săvârșită slujba parastasului. Un sobor de preoți și studenți de la Universitatea Teologică au săvârșit ruga întru veșnica odihnă a îndrăgitei noastre om al vieții cultural-spirituale de la începutul secolului XX.

Totodată au fost prezenți reprezentanți ai Ministerului Educației și Științei, lectori și studenți de la Facultatea de Jurnalism și Științe ale Comunicării din cadrul USM, profesori și elevi de la Colegiul Pedagogic „A. Mateevici”, Liceul „I. Creanga” din capitală.

De Ion Găină, directorul Casei-muzeu „A. Mateevici” din s. Zaim, s-a referit la personalitatea preotului-poet, menționând că această rugăciune se înscrie în cea de-a XV-a ediție a Zilelor Naționale Mateevici.

Cei prezenți au interpretat câteva strofe din poemul „Limba Noastră”, s-au împărțit din retrăirile lăuntrice și au accentuat importanța lui Alexei Mateevici alături de alți slujitori ca M. Berezovschi, Al. Cristea s.a.

Pr. Octavian Moșin, redactor la ziarul „Altarul Credinței”, a accentuat rolul părintelui-poet în panteonul culturii și spiritualității naționale.

Un elev de la colegiul „A. Mateevici” pentru poemul închinat omagiatului s-a învrednicit de medalia „A. Mateevici”.

Astăzi s-a desfășurat și olimpiada republicană la limba română, de asemenea fiind consacrată poetului Mateevici.

Anul 2007 înscrie și 90 ani de la apariția poeziei „Limba Noastră”, precum și de la trecerea în eternitate a preotului-poet.

NELINIȘTIT ESTE SUFLETUL NOSTRU PÂNĂ NU SE ÎNTOARCE IARĂȘI LA TINE, DOAMNE

LECTII DE CATEHIZARE

Lecția 23

“Cred într-o una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică”

ECCLESIOLOGIA. BISERICA CA INSTITUȚIE AUTOCEFALIE ȘI AUTONOMIE BISERICESCĂ

RÂNDUIELI PRIVITOARE LA CONSTITUIREA AUTOCEFALIEI

Autocefalia se traduce din limba greacă – după propriul cap, sau de sinestătător, independent.

În imperiul Bizantin, autocefal se considera episcopul liber de necesitatea de a se supune mitropolitului local.

Autocefalia este principiul canonic potrivit căruia o unitatea bisericească, ierarhic, sinodal și teritorial bisericească determinată, se conduce independent de alte unități de același fel. Deci este vorba de o independență administrativ-jurisdicțională a unei unități bisericești ortodoxe, constituite pe bază sinodală, față de alte unități constituite în același fel, în sânul ortodoxiei ecumenice.

În cadrul ortodoxiei, autocefalia constituie un principiu de bază de organizare bisericească, în sensul că prin acest principiu se exprimă independența juridicțională a oricărei Biserici ortodoxe, față de alte Biserici similare. Însă această independență juridicțională nu înseamnă stricarea unității Bisericii Ortodoxe, ci doar autodeterminarea, ținându-se cont de condițiile specifice (etnice, geografice ș.a.) în care activează diferite Biserici Ortodoxe locale.

Baza autocefaliei o găsim în Sf. Scriptură, pentru că Mântuitorul a trimis pe apostoli să predice la toate neamurile. Încă în timpul apostolic vedem bisericii locale independente, cu administrație separată, adaptată fiecărei împrejurări specifice localității respective. (Rom. 15, 20; Gal. 2, 7-8), fără ca prin aceasta să se neglijeze unitatea Bisericii, care se menține prin convocarea sinoadelor, în cazul apariției unor probleme de interes comun pentru întreaga creștinătate.

Din practica apostolică se legiferează și felul de organizare și conducere în Bisericile locale, dispunându-se chiar de la început păstrarea unității doctrinare, cultice și disciplinare.

Ca unități administrative distincte, Bisericile autocefale apar încă în epoca apostolică. După edictul lui Constantin cel Mare, lucrul acesta începe să fie reglementat prin norme scrise (canoane). Astfel Sinodul I ecumenic confirmă autocefalia Bisericii Romei, Alexandria, Antiohia și Cezarea (6, I), iar prin canonul 7 recunoaște întâietatea onorifică a Bisericii din Ierusalim. Tot din hotărârile acestui sinod vedem că mai existau și alte Biserici care se bucurau de privilegiul autocefaliei, ca acele din Efes, Sirmium, Milano, Cartagena, Lion, Toledo și York.

Sinodul III ecumenic, reamintește hotărârile Sinodului I în aceeași privință (Can. 2 și 5, III), iar Sinodul II ecumenic mai recunoașterea autocefaliei Bisericii din Cipru (Can. 8, II ec.) la fel și sinodul IV ecumenic, reglementa autocefalia celor cinci patriarhate istorice prin canoanele 28 și 30 cât și prin alte canoane și hotărâri. Sinodul Trulan, după repetarea dispozițiilor anterioare, stabilește întâietatea și ierarhia onorifică a patriarhatelor, după însemnătatea politică

a localităților de reședință Can. 36, Trulan), confirmă autocefalia acestora, precum și a Bisericii din Cipru (Can. 39, Trulan).

În ceea ce privește organizarea lor internă, Bisericile locale urmau să dispună fiecare de administrație și ierarhie deosebită, independentă față de celelalte Biserici (Can. 6 al I Sin. Ec., și Can. 2, 2 ecumenic, Enciclica Patriarhilor Ortodocși, Art. 10; Mărturisirea Ortodoxă, partea I, răspunsul 85).

Despre unitatea doctrinară și cultică se spune că nici o Biserică particulară să nu poată introduce o învățătură nouă de credință (Can. 7, III Sin. Ec.; Can. 1 Sin. Trulan ș.a.)

Despre unitatea disciplinară se spune că „nimănui să nu-i fie îngăduit a prefăca canoanele cele mai sus arătate, sau a le strica, sau al primii alte afară de acestea care ne stau în față, compuse de oarecare falsificatori care încurcămăresc adevărul” (Can. 2, Trulan).

Despre unitatea spirituală vorbesc canoanele 1 și 2 a sinodului Trulan.

Referitor la drepturile Bisericii locale s-a stabilit următoarea practică:

Fiecare biserică particulară are o ierarhie proprie, cu drepturi și obligațiuni independente față de ierarhia altei Biserici (Can. 8, Sin. III Ec.; Can. 28, Sin. IV Ec., ș.a.). Să nu se amestece în drepturile și rânduielile, în chestiuni administrative, sau afacerile interne ale altor biserici poruncesc canoanele: Can. 8, Sin. III Ec.; Can. 39, Sin. Trulan; Can. 90, Sin. Cartagena; Can. 1 a Sf. Vasile cel Mare.

Puterea legislativă și juridicțională internă este de sinestătătoare fără de o dependență din afară (Can. 27 Apostolic; Can. 2, Sin. II Ec.)

Fiecare Biserică particulară are dreptul să se organizeze conform obiceiurilor locale, cu rituri bisericești specifice (Socrat Sozomen. *Istoria Bisericească*, V, 22).

Care sunt condițiile pentru acordarea autocefaliei.

1. Ca o unitate administrativ-teritorială bisericească să solicite autocefalia este necesar ca să aibă cel puțin 4 episcopi. Numărul de episcopi este determinat de cerințele canonului 58 a sinodului local din Cartagena care spune: „Se va respecta forma veche, ca la hirotonia episcopilor să nu se facă mai puțin de trei episcopi”.

2. Autocefalia să fie solicitată în mod canonic, aceasta înseamnă că unitatea bisericească care dorește autocefalia nu are dreptul să se desprindă din subordonarea ierarhică în care se găsește în mod schizmatic sau eretic, ci numai respectând rânduiala de supunere față de ierarhia superioară. Autocefalia se poate instaura și de la sine putere, dar numai în cazul prevăzut de canonul 15 a Sinodului I-II din Constantinopol (867), este vorba de separarea în cazul căderii în erezie a Bisericii chiriarhale.

3. Dreptul de a solicita autocefalia nu-i revine unei persoane aparte ci numai unui grup de ierarhi, care să poată fi constituiți într-un sinod, format cel puțin din patru episcopi.

4. Autocefalia să fie conferită în mod canonic, adică de autoritatea superioară a

Bisericii competente.

5. Biserica care solicită autocefalia trebuie să dea dovadă de statornicie în dreapta credință și în păstrarea rânduielilor canonice și cultice.

6. Biserica mamă, care acordă autocefalia emite un „Tomos” sau un Act sinodal prin care se conferă formal autocefalia și comunică despre aceasta tuturor Bisericii ortodoxe autocefale.

7. Autocefalia acordată noii Bisericii trebuie să fie recunoscută de toate Bisericile Ortodoxe.

8. Bisericile Ortodoxe înștiințate de apariția unei noi Biserici autocefale să o recunoască prin scrisori și să o accepte ca soră în comunitatea ortodoxă.

9. Biserica mamă proclamă autocefalia unei biserici în numele întregii Bisericii Ortodoxe (Unei Sfinte Sobornicești și Apostolești Biserici), pentru că prin acest act exercită o putere pe care o deține în chip solidar cu întreaga ortodoxie.

O PROBLEMĂ DISCUTATĂ PÂNĂ ÎN PREZENT ESTE: „CUI ÎI REVINE DREPTUL DE A ACORDA AUTOCEFALIA”?

Pe această problemă au apărut o serie de neînțelegeri, unele având chiar caracterul de conflicte acute între diverse Biserici Ortodoxe. Polemicile au fost întreținute și de unii teologi care neținând seama de rânduielile canonice și practica statornică în Biserică pe această temă, au formulat unele teze proprii și care s-au îndepărtat de la canonicitatea tradiției ortodoxe. Astfel unii teologi, îngrijorați de soarta ortodoxiei, deplâng fărâmițarea acesteia în Biserici particulare, considerând-o ca o stare de decădere și pledează pentru unitatea ortodoxiei în jurul unui tron suprem cu drepturi juridicționale depline, care în mentalitatea lor nu poate fi altul decât Patriarhia Ecumenică, din Constantinopol. Alții exagerând încearcă să susțină că singurul temei al constituirii unei Biserici autocefale ar fi etnicitatea sau naționalitatea, iar alții, că singura autoritate îndreptățită să confere autocefalia ar fi Sinodul ecumenic și că autocefaliile conferite după epoca sinoadelor ecumenice trebuie supuse examinării și aprecierii unui sinod ecumenic.

Într-o astfel de situație era și firesc ca reprezentanții Bisericii Ortodoxe să disbată această problemă în diferite întruniri, ca cele de la Constantinopol (1923), Vatoped (1923), Rodos (1962, 1963, 1964), Shambezi (1968, 1971, 1976), Atena (1936, 1976) ș.a.

Fără, îndoială prerogativa de acordare a autocefaliei îi revine sinodului ecumenic. Ca organul suprem de conducere în Biserica Ortodoxă, iar în lipsa lui, acest drept îi revine întregului episcopat ortodox.

Luând în considerație că după secolul VIII, nu se mai convoacă sinoade ecumenice, s-ar părea că și o Biserică Autocefală ar putea să o facă în numele

întregii ortodoxii. Astfel știut este că după perioada sinoadelor ecumenice, Biserica Constantinopolului a acordat autocefalia Bisericii Bulgare (de 3 ori), celei Sârbe (de 2 ori), Bisericii Ruse, Române și Albaneze. Biserica Ortodoxă Rusă a acordat autocefalia Bisericii Poloneze, Cehiei și pământurilor Slovace, a SUA și Canada.

În prezent sunt două poziții în privința dreptului de acordare a autocefaliei. Biserica Rusă conducându-se de principiul că „nimeni nu poate da altuia mai mult decât are el”, consideră că orice Biserică Autocefală are dreptul să confere autocefalia unei Biserici aflate pe un teritoriu în care au făcut misiune și au organizat viața bisericească membrii ei.

Biserica Constantinopolului, consideră că autocefalia poate fi acordată doar de Patriarhia ecumenică.

Deși popoare ortodoxe sunt mai multe, în prezent în lume sunt 15 Biserici Ortodoxe Autocefale.

ÎN LUMEA ORTODOXĂ NU EXISTĂ O LISTĂ A BISERICILOR ÎN ORDINEA UNANIM ACCEPTATĂ, SUNT CÂTEVA AȘA NUMITE LISTE ONORIFICE

Putem numi cel puțin trei diptice: unul este al Bisericii Constantinopolului, altul este cel al Bisericii Ruse și altul al Bisericii Ortodoxe Române.

Dipticul Bisericii Ortodoxe Române se deosebește și de cel al Constantinopolului și de cel al Patriarhiei Moscovei:

1. Patriarhia Ecumenică (are locul doi în dipticul de la sinodul II ecumenic, prin canonul 3 al sinodului II ecumenic din 381)

2. Patriarhia Alexandriei (din 451 este cunoscută ca patriarhat).

3. Patriarhia Antiohiei (din 451 este cunoscută ca patriarhat).

4. Patriarhia Ierusalimului (din 451 este cunoscută ca patriarhat).

5. Patriarhia Moscovei și a întregii Rusii (autocefală din 1448, patriarhat din 1589).

6. Biserica Ciprului (ca la greci).

7. Biserica Georgiei (locul 6 la ruși și locul 11 la greci).

8. Biserica Eladei (locul 7 la greci și locul 11 la ruși).

9. Biserica Bulgară (locul 9 la ruși și locul 14 la greci).

10. Biserica Sârbă (locul 7 la ruși și locul 8 la greci).

11. Biserica Română (locul 8 la ruși și locul 9 la greci).

12. Biserica Poloneză (locul 13 la ruși și locul 12 la greci).

13. Biserica Albaneză (locul 15 la ruși și locul 13 la greci).

14. Biserica Cehă și a pământurilor Slovace (locul 12 la ruși și locul 10 la greci).

15. Biserica din SUA și Canada (locul 14 la ruși, nu este recunoscută de greci).

Nicolae Fuștei

Teofilos al III-lea, nerecunoscut încă în funcția de patriarh al Ierusalimului

La Ierusalim continuă disputele privind recunoașterea de către Israel a patriarhului Teofilos al III-lea în funcția de patriarh al Ierusalimului. De această dată, motivul discuțiilor constă în petiția pe care o organizație creștină din Israel intenționează să o depună la Înalta Curte de Justiție în care se reclamă că fostul patriarh Irineos să fie cel care să conducă ceremonia religioasă de Sfintele Paști. Petiționarii, prin Najeeb Rizik, insistă asupra acestui fapt, invocând tocmai nerecunoașterea de către Israel a patriarhului Teofilos al III-lea, numit și înscăunat canonic de către Patriarhia Ecumenică, și care a prezidat anul trecut slujba de Paști la Ierusalim.

Papa Benedict al XVI-lea împlinește vârsta de 80 de ani

Papa Benedict al XVI-lea (Joseph Alois Ratzinger Sound Joseph Cardinal Ratzinger), născut la 16 aprilie 1927, în Marktl am Inn/Bavaria, Germania, este actualul papa al Bisericii Romano-catolice, ales la data de 19 aprilie 2005 în urma Conclavului, ca urmaș al papei Ioan Paul al II-lea. A fost hirotonit preot la 29 iunie 1951. Între 1946-1951, a studiat filozofia și teologia la Universitatea din München și la Școala superioară din Freising. În 1953 a obținut doctoratul în teologie cu o teză intitulată: „Poporul și Casa lui Dumnezeu în doctrina Sf. Augustin despre Biserica”. Patru ani mai târziu a obținut diploma de profesor universitar. A predat apoi teologie

fundamentală și dogmatica la Școala superioară de filozofie și teologie din Freising, apoi la Bonn din 1959 până în 1969, la Münster din 1963 până în 1966. Din 1969, a fost profesor de teologie dogmatică și de istorie a dogmelor la Universitatea din Regensburg și Vice-președinte al acestei Universități. Este al 265-lea papa în istoria Bisericii Romano-catolice și primul papă german după 482 de ani (ultimul a fost papa Adrian al VI-lea, 1522-1523). În același timp are funcția de episcop al Romei și șef al statului Vatican. Înaintea alegerii sale ca papă, cardinalul Ratzinger a fost Decan al Colegiului cardinalilor, prefect al Congregației pentru Doctrina Credinței (Congregatio de Propaganda Fide) și Președinte al Comisiei pontificale teologice internaționale. La vârsta de 79 de ani, este cel mai în vârstă papă ales de la papa Clement al XII-lea în 1730 și primul papa german de la olandezul-german Adrian al VI-lea (1522-1523). Papa Benedict al XVI-lea este al optulea papă german; primul a fost papa Grigore al V-lea (996-999). Ultimul papa cu numele de Benedict, Benedict al XV-lea a servit ca papa din 1914 până în 1922, pontificatul sau fiind legat de Primul Război Mondial. Alegerea numelui de Benedict are importanță simbolică. Ziua de naștere a noului papa, 16 aprilie, este sărbătoarea Sf. Benedict Iosif Labre (26 martie 1748 - 16 aprilie 1783) cunoscut ca Sfântul Pelerin.

Peste 90 % dintre americani își afirmă credința în Dumnezeu

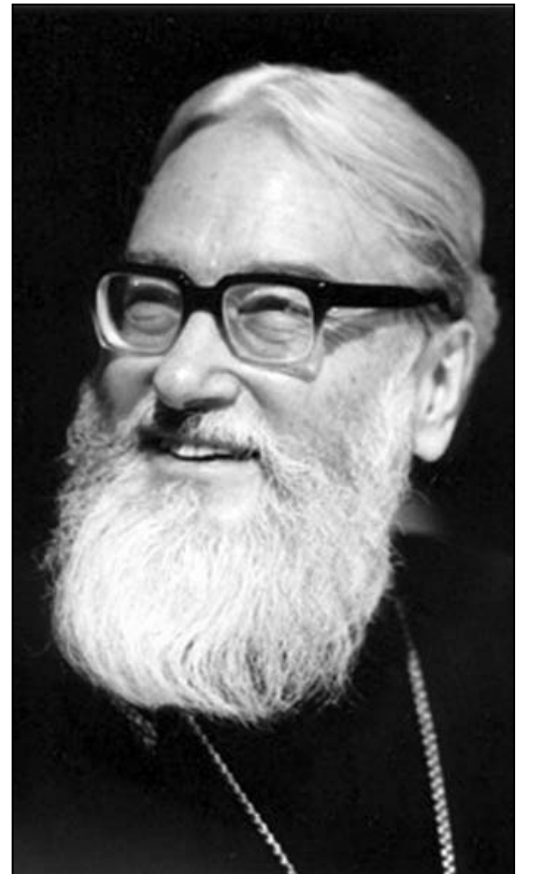
Peste 90 % dintre americani își afirmă credința în Dumnezeu, în timp ce doar 6 % susțin că nu cred, relevă un sondaj publicat sâmbătă în revista americană „Newsweek”. În total, 91 % dintre persoanele intervievate cred în Dumnezeu, 87 % afirmă că aparțin unei religii specifice - dintre care 82 % sunt creștini și doar 5 % afirmă că fac parte dintr-o religie necreștină, în special iudaică sau musulmană. Potrivit sondajului, 48 % dintre persoanele interogate resping teoria evoluționistă, iar 34 % titulari ai unei diplome universitare acceptă ca veridică istoria creării omului așa cum este ea menționată în Biblie. Ancheta a fost realizată în zilele de 28 - 29 martie a.c., pe un eșantion de 1.004 adulți, rezultatul având o marja de eroare de 4 %.

Slujbele religioase de la Catedrala „Sf. Treime” din New York, transmise la TV și prin Internet

Sărbătoarea Sfințelor Paști va fi prăznuită de întreaga Creștinătate în data de 8 aprilie a.c., aici incluzându-se și cele 250 de milioane de creștini ortodocși din întreaga lume. Arhiepiscopul Demetrios, liderul spiritual al celor 1, 5 milioane de ortodocși greci din SUA și președinte al Conferinței Episcopilor Ortodocși Canonici din America, va oficia slujba din Vinerea Mare începând cu orele 20.00, iar slujba Învierii în data de 7 aprilie, începând cu orele 23.00. Slujbele din Săptămâna Patimilor de la Catedrala „Sf. Treime” din New York vor fi transmise în direct la TV și prin Internet.

Kallistos Ware - ridicat la rangul de mitropolit de Diokleia

În perioada 28 - 30 martie a.c. a avut loc ședința plenară a Sfântului Sinod al Patriarhiei Ecumenice de Constantinopol. În cadrul acestei ședințe, episcopul Kallistos Ware de Diokleia, profesor universitar și președinte al Comisiei pentru Dialog Teologic între Biserica Ortodoxă și cea Anglicană, a fost promovat cu unanimitate de voturi mitropolit de Diokleia, informează orthodoxie.com. Născut în anul 1934, de origine anglicană, călugăr la Mănăstirea „Sf. Ioan din Patmos”, episcop vicar al Episcopiei Ortodoxe Grecești din Marea Britanie, profesor de Teologie la Universitatea din Oxford, Kallistos Ware este autorul mai multor volume de teologie, fiind foarte apreciat pentru deschiderea sa.

Sfântul și Marele Mir va fi sfințit pentru a XX-a oară

Luni, 2 aprilie a.c., la Mănăstirea Antim din București începe prepararea Sfântului și Marelui Mir. Acesta urmează să fie sfințit de Prea Fericitul Părinte Patriarh Teoctist, înconjurat de ierarhii Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, în cadrul Sfintei Liturghii, oficiată în Joia Mare, 5 aprilie a.c., la Biserica „Sf. Spiridon Nou”, începând cu orele 09.30, informează Biroul de Presă al Patriarhiei Române.

Sfântul și Marele Mir se prepară dintr-un amestec care cuprinde 40 de ingrediente, obținut prin fierbere, potrivit unei rânduiele speciale, care începe luni dimineața, în Săptămâna Patimilor, și se termină miercuri seara. Mulțimea ingredientelor simbolizează diversitatea darurilor Sfântului Duh.

Sfântul și Marele Mir este sfințit de către Întâistătătorul Bisericii Ortodoxe Autocefale, înconjurat de ierarhii Sfântului Sinod, numai în cadrul Sfintei Liturghii, oficiată în Joia Mare din Săptămâna Patimilor. Sfântul și Marele Mir se prepară și se sfințește atunci când cantitatea de mir existentă este aproape de epuizare. Sfântul și Marele Mir este folosit la Taina Mirungerii, la sfințirea și resfințirea bisericilor din cuprinsul eparhiilor Patriarhiei Române din țară și de peste hotare ca mărturie văzută a unității și comuniunii depline a tuturor credincioșilor ortodocși români cu Biserica Ortodoxă Română și Ortodoxia întreagă, precum și la sfințirea antimiselor.

Datorită importanței pe care Sfântul și Marele Mir o are în Biserica și în viața credincioșilor, acesta se păstrează în loc de cinste în Sfântul Altar și se folosește doar când este cazul și cu toată evlavia cuvenită. Cantitatea de Mir ce se prepară este stabilită de Sfântul Sinod în funcție de lucrarea pastoral-misionară a Bisericii Ortodoxe Române.

În Biserica Ortodoxă Română, Sfântul și Marele Mir a fost sfințit pentru prima oară de Sfântul Sinod în Catedrala mitropolitană din București, la 25 martie 1882, mitropolit primat fiind Calinic Miclescu. După ridicarea Bisericii Ortodoxe Române la rangul de Patriarhie (1925), Sfântul și Marele Mir s-a sfințit pentru prima dată la 1 aprilie 1926, în timpul patriarhului Miron Cristea.

Până astăzi, Sfântul și Marele Mir a fost sfințit de 19 ori (1882, 1894, 1906, 1921, 1926, 1934, 1942, 1950, 1955, 1958, 1965, 1968, 1973, 1978, 1983, 1988, 1993, 1996, 2002).

În cei 20 de ani de slujire patriarhală ai Prea Fericitului Părinte Patriarh Teoctist, Sfântul și Marele Mir a fost sfințit de patru ori, ultima dată la 2 mai 2002.

Stimați cititori! Nu uitați să vă abonați la “Curierul Ortodox” pe anulul 2007

MATERIALELE PUBLICE REFLECTĂ DOAR OPINIA AUTORILOR ȘI GRADUL LOR DE DOCUMENTARE

Stimați cititori, dacă ați citit ziarul și nu doriți să-l păstrați, transmiteți-l la alți cititori, dar vă rugăm să nu-l folosiți pentru necesități auxiliare

curierul ortodox

Publicație
în limba română
Indice de abonare: 22034

Adresa redacției:
“Curierul Ortodox”. Bd. Traian, 3/1
MD-2060 Moldova (Rep)
Tel. 77-25-33; 77-24-44
<http://www.geocities.com/cortodox>

REDACTIA

Dr. Nicolae FUȘTEI - redactor șef,
Prot. Vasile CIOBANU - secretar responsabil,
Preot Dumitru TOLICO - redactor tehnic

Tipografia “Prag”
str. Spicului 94,
Chișinău
Tirajul: 1200
Comanda: 534